

for Hernings Omegn i Sjælland. — Jeg ønsker endnu at tilføje et Par Ord om det Forslag, der angaar Nedsættelsen af 4,000 Kr. paa den af Ministeriet forlangte Bevilling til Smeierier. Dette Spørgsmaal har i Udvalget været Gjenstand for en meget omhyggelig og vidtløftig Forhandling, og da det syntes, at man tilsidst kunde enes om en Indstilling, naar den kom til at lyde paa denne Nedsættelse af 4,000 Kr., saa have de iblandt os, der ønskede at bevilge det hele Beløb, anset det for rigtigere at falde tilføje; men jeg negter ikke, at denne Beskjæring med 4,000 Kr. paa denne Post synes mig selv at være mindre rigtig, ja, jeg kan gjerne føje til, jeg anser den for at være urigtig, maaſte endogſaa uforſvarlig. Den Opfattelse, der gjør sig gjældende, er, at de Forsøg, hvorom der her er Tale, foruden at man nærer nogen Tvivl om deres egentlige praktiske Betydning, dog i alt Fald væsentlig maa siges at have til Opgave at fremme Interessesen hos de større Jordbrugere i Danmark, hos dem, der have et stort Kreaturhold, og man finder, at disse Folk have godt Raad til at betale for det selv, uden at Staten behøver at træde dertil. Jeg tror nu, at man i det Hele gaar ud fra en ganske urigtig Forudsætning, naar man saaledes vil sondre ved den Art Foranstaltninger mellem den store Jordbruger og den lille Jordbruger, thi en Erfaring, der har gjentaget sig paa alle Omraader, og ikke mindst i de senere Aar har gjort sig gjældende paa Meieriets Omraade, er den, at hvad der begynder som Fremskridt og Forbedring hos den store Jordbruger, glider fra ham ned til den mindre og fra denne ned til de allermindste Jordbrugere. Jeg tror, at man kan udtale uden Frygt for at blive modsagt, at den Forbedring og det Fremskridt, der er sket paa Meieriets Omraade her i Danmark i de sidste tyve Aar, navnlig takket være den kyndige Beilebning, som Landhusholdningssekskabet har ydet, nu er fælles Gie ikke blot for de store Jordbrugere, men for hver eneste Mand i Danmark, der holder en Ko og kjærner et Pund Smør, og hvilken Betydning dette Fremskridt har haft for hele Meieriudbyttet og derved gennem for Landbrugets hele økonomiske Stilling, er bekendt nok. Men dernæst anser jeg det for at være en ganske urigtig Forestilling, at disse Forsøg, som Docent Fjord har paabegyndt, og hvis første Resultater ere blevne hjulpede af sagkyndige Landmænd med en høj Grad af Paaføje, som have til Grundlag Forventningen om et rigt tilkommende

Udbytte, alene ere anvendelige paa det store Landbrug; de have tværtimod den store Fortjeneste, at de strax og direkte kunne komme til Anvendelse paa ethvert Kreaturhold, selv det allermindste. Det er en Bilsfarelse, naar man bilder sig ind, at den nyeste Methode paa Meieriets Omraade, Tilveiebringelsen af sødt Smør, af Smør, kjernet af sød Fløde, skulde være indskrænket til de store Godsseiere, de store Landbrug. Jeg er saa heldig der at kunne paaberaabe mig nogle Tal. Godt $\frac{2}{3}$ af dem, der levere sødt Smør, ere Jordbrugere, hvis Kreaturhold er under 40 Køer, og af disse $\frac{2}{3}$ kunde igjen Halvdelen, altsaa $\frac{1}{3}$ af det hele Tal, være Folk, der holde under 20 Køer; der er endog blandt Leverandørerne af sødt Smør idetmindste een, hvis hele Tal af Køer er 4, og som er en saa lille Jordbruger, at han endog pløjer med sine Køer. Den egentlige Opgave med de Fjordeste Forsøg er jo den at tilveiebringe i Stedet for det store og kostbare Materiel, som krævedes til Benyttelse af Vandmeierierne, et ganske simpelt og let Materiel, der er tilgængeligt for den, der er i Besiddelse af den allermindste Driftskapital. Naar de Fjordeste Forsøg føres igennem, og naar det endelige Maal svarer til de Forventninger, som nu synes nogenlunde berettigede, er der ikke nogen eneste Husmand med 1 eller 2 Køer, som ikke vil være i Stand til at faae bedre Smør med et billigt Materiel. Hvis det kan lykkes at komme til den mest praktiske Methode, til en billig og hensigtsmæssig Opbevaring af Is og Sne, saa er dermed et Problem løst, der vil faae den allerstørste Betydning ogsaa for det ganske lille Jordbrug og den ganske lille Husholdning. Derfor tror jeg, at det er meget urigtigt, naar man har behandlet denne Sag saaledes, som om det her dreiede sig om de Interesseser, som de store Landbrugere alene maatte sørge for. Disse have i Gjærningen allerede vist deres Interesse for denne Sag, og Fjord fremhæver jo i sin Erklæring, at, hvis han ikke havde fundet den Understøttelse, som er bleven ham tilbed hos de store Landbrugere derved, at de til ikke ringe Mænge for sig selv og ikke uden Lab for deres Drift have tilladt ham at anstille Forsøg i deres Meierier, hvis han ikke havde faaet denne Hjælp, vilde han ikke have været i Stand til at udføre sine Forsøg paa en saa billig Maade, som sket er, og han gjør opmærksom paa, at Fortsættelsen af hans Forsøg vil kræve en lignende Bistand fra de store Landbrugere. Disse Bidrag kunne efter Sagens Natur kun falde Entelte til Last,